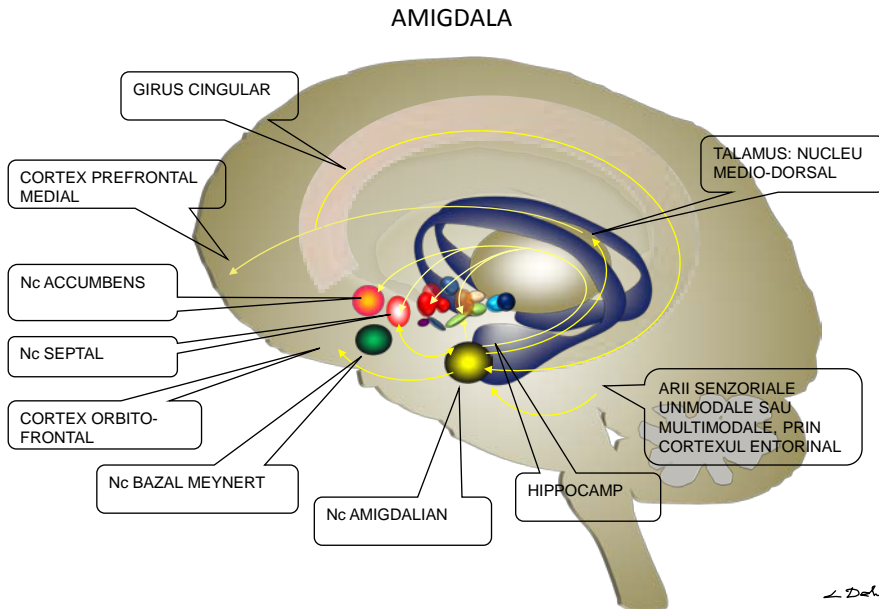

AMIGDALA ȘI CONDIȚIONAREA FRICII

1. **Structură:** complexul amigdaloid este format din mai mulți nuclei grupați într-un nucleu medial, bazo-lateral și central. Nucleul medial are conexiuni importante cu sistemul olfactiv, nucleul bazolateral cu sistemul limbic, iar nucleul central reprezintă componenta efortorie care se proiectează în trunchiul cerebral.
2. **Funcții:** rol în viața emoțională (anxietate și agresivitate), motivație, condiționarea fricii. Amigdala asociază stimulilor percepuți o semnificație biologică, afectivă.
 - Conexiunile amigdalei cu trunchiul cerebral și hipotalamusul prin fasciculul telencefalic medial generează răspunsul comportamental și vegetativ asociat emoțiilor.
 - Conexiunile amigdalei cu nucleul bazal al lui Meynert, nucleii formațiunii reticulare din trunchiul cerebral și nucleii talamici situați pe linia mediană, generează starea de hipervigilantă (alertă corticală) asociată unei emoții.
 - Conexiunile amigdalei cu formațiunea hipocampică realizează învățarea asocierii făcute între un stimul și semnificația sa biologică. Acest mecanism a fost propus pentru a explica apariția fobiilor prin mecanismul condiționării clasice pavloviene. Lezarea amigdalei face imposibilă condiționarea fricii.
3. **Importanță pentru psihiatru:**
 - hiperfuncția amigdalei apare în tulburările anxioase (tulburarea atacurilor de panică, fobii, tulburarea de stres posttraumatic, tulburarea anxietății generalizate).
 - În schizofrenie s-a constatat o pierdere de volum la nivelul amigdalei și hipocampului, influențând probabil procesarea defectuoasă la pacienții schizofrenici a emoțiilor exprimate facial
 - Testele de condiționare a fricii au evidențiat hipofuncția amigdalei la subiecții cu tulburare de personalitate de tip antisocial/dissocial.